

Dyssegaards- Kirken

Nummer 1

1. Marts 1949

14. Aargang

Dyssegaardskirken

(i Dyssegaardsskolen, Dyssegaardsvej 26)

Højmesse hver Søndag Kl. 10.

(Prædikantliste i Aviserne).

Bibellæsning i Præstegaarden.

Den anden og fjerde Mandag i hver Maaned
Kl. 20 (i Vinterhalvaaret). Alle er velkomne.

Frivilligt Drengesforbund.

Formand: Pastor Jacobsen.

Leder: Klokke Rudolf Hansen.

Program tilstilles Medlemmerne.

Søndagsskole hver Søndag Kl. 13

i Dyssegaardskirken. Forstander: Skolebetjent
Schmidt.

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl.
18—19 (Tirsdag ikke).

Residerende Kapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes
bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokke Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115. Telf. GE 2875. Træffes hver Dag
(undt. Torsdag) Kl. 10—13. Fredag tillige Kl. 18—19.

Organist Paul Hamburger.,
Jægerbakken 7. Telf. Ord. 5227.

Menighedsraadets Formand:
Overretssagfører Hans Bredmose,
Fragariavej 9. Telf. Helrup 4854.

Menighedssygepl. Frk. E. Rønnenkamp Holst,
Bøgehej 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13—15.

Alles Tjener.

Vi gaar nu ind i Fastetiden, som er Kirkens Foreberedelse til Paaskefesten; og i disse Uger samler vore Tanker sig om vor Herres Jesu Kristi Lidelseshistorie. Vi mindes, at »Vor Frelser gaar til Kors og Grav«. Han, om hvem de har sagt, at han gjorde alle Ting vel (Mk. 7, 37), maatte ende sine Dage paa et Kors, idet han regnedes blandt Misdædere. For hans Venner og første Disciple var dette et forfærdende Slag, ja, mere end de kunde bære (Lk. 24, 21). Han selv havde forudset, at saaledes maatte det ende; han skulde falde i »Synderes Hænder«, og de vilde lade deres Vrede gaa ud over ham, de vilde tage hans Liv (Mt. 17, 23). Men han tænkte ikke paa sig selv og sin egen Fordel, han vilde i Lydighed og Kærlighed fuldføre sin Gerning, tømme den Lidelsernes Kalk, der var givet ham at drikke (Mk. 10, 38). Han vilde være alles Tjener, thi »Menneskesønnen er ikke kommet for at lade sig tjene, men for at tjene og give sit Liv til en Genløsning for mange« (Mt. 20, 28).

Vor Herre Jesus Kristus gik i Døden for os. Han ofrede frivilligt sig selv (Johs. 10, 17-18), for at vi kunde faa Liv og Haab i Eje. Midt i denne Verden med dens Modsigelser og Vanskeligheder, hvor ogsaa vort eget Hjerte kan fordømme os (1. Johs. 3, 20), lyder til vor Trøst og Oprejsning Evangeliet om Jesu Kristi Frelsergerning. Vi har i Kraft af den en naadig Gud og Fader; vi har i Kraft af den vore Synders Forladelse og det evige Livs Haab.

»Derfor, lad os holde Højtid,« som Paulus skriver (1. Kor. 5, 8). Lad os nu, da det igen gaar mod Paaske, overveje, hvad Frelseren gjorde for os.

Lad os takke ham for det fuldbagte Værk, fordi han blev lydig indtil Døden og udholdt et Kors, for saaledes at blive alles Tjener til det evige Liv, som Gud i ham har kaldet os til. Da begynder vi at forstaa, hvad Paasken betyder.

Da faar vi en glædelig Paaske i Jesu Kristi Navn.

Max W. Olsen.

Kristus er vor Fred.

I en Tid, da Verden genlyder af Krigslarm og Rygter om Krig, og Menneskeheden bærer foran det endnu frygteligere, som truer, i en Alvorens og Nødens Tid som denne skal det kristne Budskab bæres frem om en Fred, som overgaar al Forstand, en Fred, som midt under al Uro og Angst kan bevare vore Hjerter fra Fortvivlelse og vore Tanker fra Haabløshed.

Medens Folk rejser sig mod Folk og Rige mod Rige, skal Kristi Evangelium prædikes som det eneste, der kan skænke urolige Hjerter Fred, som det eneste, der kan bringe en arm Menneskehed Frelse og kan lægge Grunden til en virkelig Folkeforsoning.

Ud af Hjertefreden vokser Modet frem til at opfylde sin Pligt ogsaa i denne store Nødens og Farens Tid, til at bringe de Ofre, som kræves, indtil det yderste, og til trods alt at holde fast ved Forvisningen om, at intet skal kunne rykke os ud af Guds Haand.

Kristus er vor Fred. Det er gennem sit Kors, han har borttaget Fjendskabet og forenet det splittede. Vor Herres og Frelses Kors er Fredens levende Kilde og vort eneste Haab. Men hans Kors er ogsaa det uafviselige Vidnesbyrd om vor Synd og vort Hjertes Vranghed.

Kristus er vor Fred. Han aabner for den, som i Anger og Tro giver sit Hjerte til ham, Adgang til Faderen i og gennem Syndernes Forladelse. I sin Herre har den kristne Kirke trods alt, hvad der nu skiller Folk fra Folk, sin bestaaende Enhed. Kirkens faste Grund er Fredens Evangelium, Guds Ord og Løfte i Jesus Kristus.

Ærkebiskop, Dr. Erling Eidem,
Uppsala.

Et nyt Sogn.

Ved kgl. Resolution af 4. Februar 1949 er der oprettet et nyt Sogn i Gentofte Kommune. Dette Sogn — Helleruplund Sogn — bestaar af Omraader, som før laa under Hellerup, Gentofte og Dyssegaard. Sogne. Vi har afgivet den Del af vort Sogn, der ligger øst for Lyngbyvej. Beboerne i dette Distrikt skal altsaa herefter anmelde Fødsler og Dødsfald, begære Lysning osv. hos Kordegnen i Helleruplund.

Ønsker man trods Sognedelingen at bevare sin Tilknytning til Dyssegaard Sogn og Menighed, kan man løse Sognebaand til en af Præsterne (se S. 1).

En gammel Bøn.

Herre, jeg beder dig, borttag med din Kærligheds brændende og søde Kraft alt jordisk fra mit Sind, saa at jeg dør af Kærlighed til din Kærlighed, du som holdt dig for værdig til at dø af Kærlighed til min Kærlighed.

(Franciscus Assisiensis).

Lidt kirkelig Statistik.

	1946	1947	1948
Antal Kirkegængere	4640	4689	4344
» Altergæster	674	775	789
» Døbte	77	86	65
» Konfirmerede	41	52	39
» Vielser	19	29	18
» Udm. af Folkekirken..	2	8	12
» Indmeldte i	3	0	1
» Separationsmæglinger.	8	10	12
» Skilsmissemæglinger .	4	0	0
Indkommet i Kirkeb. Kr. ..	1027	965	859

Rudolf Hansen.

* * *

Troens Almagt.

Markus 9, 23.

En Kirkebetjent gik en mørk Aften ind i den store Domkirke og rørte blot ved den elektriske Knap. I et Nu laa den skønne Domkirke oplyst af det store elektriske Lys. Saadan Magt har den lille, men levende Tro paa Jesus. Jesus kunde sige til den maanesyge Drengs Fader: *Alle Ting er mulige for den, som tror.* Da han havde set sin Dreng, med en maalløs og døv Aand snart falde i Ild og snart i Vand, raabte han i sin Nød til Jesus: *Jeg tror, hjælp min Vantro!* I samme Nu viste Troens Almagt sig, og Drengen blev helbredt. Til Apostlene sagde Jesus: Dersom I have Tro som et Sennepskorn, da kunde I sige til dette Bjerg: Flyt dig herfra og derhen og intet skal være eder umuligt. Her lærte Jesus sine Apostle at bruge Troens Almagt, naar de skulde prædike Evangeliet, helbrede syge og uddrive onde Aander.

Til Martha sagde han: *Sagde jeg dig ikke, at dersom du tror, skal du se Guds Herlighed.* Hun saa Jesu store Under og sin Broder levende igen og glædede sig over Troens Almagt. Apostlene brugte denne Troens Almagt overfor de syge. Til den lamme Tigger ved den skønne Dør sagde Peter: Sølv og Guld har jeg ikke, men hvad jeg har, det giver jeg dig; og nu brugte han Troens Almagt: *I Jesu Kristi Navn staa op og gaa!* Peter greb hans højre Haand og rejste ham op, og inde i Helligdommen gik han rundt og sprang og lovede Gud.

Paa Øen Malta, hvor Paulus strandede, tog den fornemste Mand paa Øen, Publius, gæstfrit imod Paulus og hans Venner i 3 Dage. Da hans Fader laa syg af Feber og Blodgang, gik Paulus ind til ham, brugte Troens Bøn, han blev rask. Jesu Ord: *Frygt ikke, tro blot!* var Anledning til Underet i Synagogeforstanderens Hus. Kære Læser: Tro paa Jesus, din Frelser, og du skal faa en helt ny Aand i dit Hjerte — med Troens Fred og Glæde.

Pastor Philip Boeck.

Naar jeg faar Tid!

Paulus gjorde ikke Forskel paa Folk, og han sagde derfor Landshøvdingen saavel som almindelige Mennesker Sandheden. I en stærkt personlig Tale til Landshøvdingen Felix om Retfærdighed, Afholdenhed og den kommende Dom blev han standset af disse Ord: »Naar jeg faar Tid, vil jeg lade dig kalde!« (Ap. Gern. 24, 45).

Naar jeg faar Tid — det er usle Sjæles fejde Maade at ryste Sandheden af sig. Paa den Maade er Guds Aands Arbejde paa en Menneskesjæl ofte blevet hindret. Naar jeg faar Tid. Det lyder saa venligt, som om det ikke var Uvilje, der laa bag — og er netop derfor farligt. Modstanden mod Guds Kald skjuler sig her under Høflighedens Klædebon.

Naar jeg faar Tid — den kommer aldrig! Allermindst i en Storby, hvor Fornøjelser, Selskabsliv og maaske ærligt og dygtigt Arbejde tager de flygtende Timer og Minutter. Dage bliver til Aar, og inden man var klar over det, var Haarene graanede, og Døden stod foran en, maaske endda saadan, at der slet ingen Tid blev til Forberedelse. Der er mange, hvis Livstraad klippes over i et Nu, ak, der er ogsaa mange, som kom saa dybt ind i Syndens Elendighed, at al Længsel efter Gud døde i deres Sjæl. Og hvis man tror, at Syge- og Dødslejer egner sig til Omvendelse, tager man fejl.

Naar jeg faar Tid — og saa tror Mennesker, at de Aar derefter, uden at noget er gaaet i Stykker, kan vælge at tjene Gud. Umuligt.

Søren Kierkegaard taler sandt, naar han siger, at »jo længere Overvejelsen bliver, mens Valget udsættes, desto mere fjerner et Menneske sig fra Gud. I Aandslivet er der ingen Stilstand; det gode maa gøres straks, straks det er erkendt, det lavere har sin Styrke i at trækkes ud.«

Naar jeg faar Tid — tag Tiden i Dag. Bøj dine Knæ, bed Herren om Frelse, og Gud vil ved sin Helligaand ogsaa gøre dig, Støvels Barn, til Evigheds Barn.

Biskop Axel Malmstrøm.

SØG GUD!

Du vendte min Sorg til Dans, løste min Sørgedragt,
indhylled mig i Glæde.

Saadan jubler Forfatteren af den 30. Salme i Davids Salmebog. Han havde været dybt bedrøvet, men han raabte til Gud, og han kaldte ham til Live fra Gravens Dyb. Er det da underligt, at han jublende takker Gud?

Hvor er det dog skønt at møde Mennesker, der har oplevet, at Gud hjalp dem og vil være det for alle! Jo, det kan hjælpe at raabe til Gud, naar man er i Nød. Vor himmelske Fader opfordrer os dertil. »Kald paa mig paa Nødens Dag, og jeg vil udfri dig, og du skal ære mig.« »Kom hid til mig alle, som er besværede og lider Møje, og jeg vil give eder Hvile,« sagde Jesus. Kære Læser, er du i Nød, følg da Guds Raad og Opfordring i Ordet: »Gaa ind i dit Kammer og luk din Dør og bed til din Fader, som er i Løndom, og din Fader, som ser i Løndom, skal betale dig.« Opsæt det ikke! Den store Tro er den, der

tager Gud paa Ordet. Se dog, hvor mange der blev hjulpet af Jesus, da de kom til ham i deres Nød! Tro ikke, at du ikke kan være bekendt at komme i Jesu Navn. Er Jesus da ikke Synderes Ven? Vil han ikke ogsaa være *din* Frelser? Jo, du ved godt, at dette er en troværdig Tale, vel værd at modtage! Vær ikke vantro, men troende! Men er du ikke troende og derfor ufrelst, da bed Gud om at omvende dig og give dig Den hellige Aand; Gud giver gerne dem, som beder ham derom. *Uden Tro er det umuligt at behage Gud.* Det vantro Menneske er fortabt her i Livet og gaar *evigt* fortabt — det er Guds Ords klare Tale, og vi har ikke Lov at være mere barmhjertige, end Gud er.

Søger et Menneske ikke Gud her i Naadens Tid, hvor Gud i sin store Kærlighed kalder os til den levende Tro, er der ingen Omvendelse efter Døden, men kun Guds Vredes Dom.

Derfor, om du, min Læser, vil dit eget Bedste — og hvem vil ikke det? — da søg Gud, før det er for sent. I Dag er Naadens Tid, i Dag er Gud at finde, nu kan alvorlig Flid hans milde Hjerte finde. Op til Angers Graad, og efter Jesus jag! Men snart, det er mit Raad, nu hedder det i Dag.

Hele Ugen vil han bære
Os og Byrden, din og min;
Indtil han, sit Navn til Ære,
Bærer os ind i Glæden sin.

A. Westhausen,
Pastor emer., København.

Kender De denne Mand?

Han *huskede* at rakke ned paa alt og alle. Adrig var noget gjort godt nok. Alle andre var egoistiske og uærlige og havde lave Motiver.

Han *glemte*, at han selv boede i et Glashus, eller som Bibelen siger det, han saa kun Splinten i den andens Øje, men lagde ikke Mærke til Bjælken i sit eget.

Han *huskede* at jamre over Regnen og jamre over Solen, at sukke i Varmen og sukke over Kulden, at klage, naar han var rask, og klage, naar han var syg, at surmule over Kaffen og Tobakken og Margarinen.

Han *glemte* at sige Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Kristi Navn.

Han *huskede* at sikre sig Plads i Biografen og stod gerne i Kø efter en Billet, men

Han *glemte* at høre Guds Ord.

Han *huskede*, naar nogen skyldte ham noget, han huskede at udnytte enhver Chance til at tjene Penge, ogsaa paa andres Bekostning.

Han *glemte* Ordet: Hvad gavner det et Menneske, at han vinder den hele Verden, naar han maa bøde med sin Sjæl.

Han *huskede* at faa sine Forsikringer (baade Livs- og Ulykkes- og Tyveri- og Brand- og Ansvar — osv.) i Orden, han betalte sin Sygekasse og sine Kontingenter. Han sørgede ogsaa for sin egen Begravelse, men —

Han *glemte* Evigheden.

Husker De, hvorledes det gik den rige Mand, der glemte sin fattige Næste? (Se hos Lukas Kap. 16, 19-31).

Husker De, hvorledes det gik den rige Bonde, som glemte Gud? (Læs hos Lukas Kap. 12, 16-20).

Husker De, hvorledes det gik de 5 Brudejomfruer, som havde glemt at forberede sig ordentligt til Festen? (Læs Matthæusevangeliet Kap. 25, 1-13).

Pastor Aa. Kühle.

Farvel — men — paa Gensyn!

Udtrykket kender vi alle fra vor Færd mellem Mennesker. Ofte siger vi det tankeløst, undertiden med Ønsket om at det maa gaa i Opfyldelse. Sidder vi ved et Dødsleje for at tage Afsked med en af vore kære, faar dette Udtryk en egen alvorlig Klang. Det er saa svært at sige Farvel, især dersom vi ikke rigtig tør tilføje: Paa Gensyn.

Men endnu mere alvorligt bliver det Farvel, man ofte bliver Vidne til derude i Hverdagslivet, som nu en Dag da jeg kom ind i en stor Spisestue, hvor jeg gik og uddelte mine Blade til de mange Mænd og samtidig indbød dem til Guds Rige, da pludselig en af dem siger meget højt: Den Gud, du gaar og taler om, ham har jeg sagt Farvel til for længe siden. Ganske stilfærdigt spurgte jeg ham: Hvad svarede Gud saa dig, da du sagde Farvel til ham? Naah — ja, han svarede vel ikke noget, sagde Manden. Nej, maaske ikke, skyndte jeg mig at sige, for selv om du har sagt Farvel til Gud, saa har han næppe sagt Farvel til dig endnu.

Nu var det jo kun en af de mange, vil du maaske sige, der sagde saadan. Alligevel gav den Samtale mig en Del at tænke paa. For det første, hvorfor siger Mennesker Farvel til Gud, mon ikke fordi man vil være sin egen Herre? Alt efter Parolen: Det gør jeg nu, som det passer mig, det er noget, jeg selv bestemmer, jeg sætter heldigvis mit Hat, som jeg vil.

Dernæst: Hvad førte dette Farvel saa til? Blev Mennesker mon bedre og lykkeligere af den Grund? Er du ærlig, maa du svare: Tværtimod. Guds Ord og vor egen Erfaring fortæller, at Ulydighed mod Gud altid medfører Lidelser, altid; ligesom Frafald fra ham uvægerlig medfører den evige Fortabelse.

Saa er dette Farvel til Gud da Aarsag til al den Ulykke, der følger i Gudløsheds Kølvan. Tænk paa Egoisme, Materialisme, Pengebegær, sanseligt Begær og meget andet, der truer med at ødelægge vort Folk, ja, os alle, altsaa ogsaa dig.

Med disse Kendsgerninger for Øje maa vi indrømme, at kun et eneste kan redde os, nemlig den Aandsmagt, der hedder Gud. Han formaa at omdanne hele Samfundet saavel som det enkelte Menneske, altsaa ogsaa dig, dersom du giver ham Lov dertil. Sig Gud Tak for dit gode Helbred, din faste Stilling, dit Hjem og dine kære, men byg frem for alt ikke din Fremtid paa noget af det, thi en Dag har du det ikke

mer, men byg paa ham, der i Gaar og i Dag er den samme, ja til evig Tid.

Husk den Fader, der stod i Døren og spejdede efter Sønnen, der drog ud i Verden for at møde sig, men da han blev træt og vendte tilbage, sulten og pjaltet, saa bød Far ham velkommen hjem og genindsatte ham i Faderhjemmets Retigheder. Sønnen sagde Farvel, men Far sagde paa Gensyn. Saadan er Gud — ogsaa i Dag. Tag imod ham og du er frelst — for evigt. Eller — o frygtelige Tanke — skyd ham fra dig og du er fortabt — for evigt.

Chr. Jensen.

MØDER

Marts.

Torsdag den 3. Marts Kl. 20: Offentligt Møde i Dyssegaardskirken. Taler: Pastor Zwicky. Emne: »Flugten fra Virkeligheden«.

Søndag den 13. Marts Kl. 10: Højmesse i Dyssegaardskirken. Prædikant: Generalsekretær, Pastor Erik Jensen.

Torsdag den 17. Marts Kl. 20: Bibeltime. Østre Kreds hos Hr. Appel, Evaldsbakken 28. Vestre Kreds hos Hr. Woller, Sønderdalen 5 A (Apostl. Gern. Kap. 20).

April.

Torsdag den 7. April Kl. 20: Offentligt Møde i Dyssegaardskirken. Taler: Pastor Boyen-Rasmussen. Emne: »Moderne Hedenskab og Nutidskristendom«.

Torsdag den 21. April Kl. 20: Bibeltime. Østre Kreds hos Hr. Lundbye, Merianvej 22. Vestre Kreds hos Fru Ewertsen, Sønderdalen 24. (Apostl. Gern. Kap. 21).

Maj.

Torsdag den 12. Maj Kl. 20: D.M.S. Møde i Dyssegaardskirken. Taler: Kinamissionær, Frk. Olga Christensen.

Torsdag den 19. Maj Kl. 20: Bibeltime: Østre Kreds hos Hr. Riisager, Ellemosevej 52. Vestre Kreds hos Hr. Arkitekt Christensen, Sønderengen 34 A. (Apostl. Gern. Kap. 22).

Juni.

Torsdag den 2. Juni Kl. 20: Offentligt Møde i Dyssegaardskirken. Taler: Pastor Grinderslev. Emne: »Hvad er der bag Døden?«

Torsdag den 16. Juni Kl. 20: Fælles Bibelkreds hos Fru Hansen, Sønderdalen 34. (Apostl. Gern. Kap. 23).

Søndagsskolen: Hver Søndag i Dyssegaardskirken. Alle Børn er velkomne!

Ansvarshavende Redaktør: Pastor Max W. Olsen.

Teller, Hellerup.